

med disse faa Bemærkninger skal anbefale Lovforslaget til at nyde Fremme her i Tinget, vil jeg henstille, at man lader det passere uden Udvalg. Jeg tror ikke, at der er nogen Anledning til at uleslige Tinget med Udvalg, og de faa Vædringsforslag, som jeg for mit Vedkommende kunde ønske at stille, ere saa let overfluelige, at man godt kan fremme Sagen uden Udvalg. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvilje.

Justitsministeren (Melleman):

Hvad de Bemærkninger angaar, som fremkom fra det ærede Medlems Side, der nu satte sig, berørte den, han først fremsatte, et Punkt, der vil fremkalde ikke lidt Uenighed. Det er et meget omdisputeret og ogsaa meget omdisputabelt Spørgsmaal, om det er rigtigt at gøre Tilsynet med Plejebørn til en tvungen Sag. De Andragender, som Ministeriet har modtaget fra en Del Plejehjemsforeninger her i Landet, dels paa Fyn og dels i Sjælland, og som i flere Henseender gaa betydelig videre end Lovforslaget, saaledes som det nu er, navnlig i Retning af, at der skulde tillægges Tilsynet en vis Myndighed over for Kommuneraadene, udtale rigtignok alle, at de anse det for nødvendigt, for en Hovedsag, at Tilsynet maa være frivilligt, idet de gaa ud fra, at naar Værket ikke drives af Hyst eller Tilbøjelighed, naar det skal gøres til et tvungen Hverv, vil det let tage sig, saaledes, at Folk gøre saa lidt som muligt derved. Det fremhæves altsaa, i det mindste af disse Foreninger, der dog maa sidde inde med en Del Erfaring paa dette Omraade, stærkt, at det er en Hovedsag, at Tilsynet er frivilligt. Jeg vil ikke undlade ogsaa at bemærke, at det vil blive noget ganske nyt, som vi endnu ikke have noget Sidestykke til, om man her vilde skabe et tvungen Ombud for Kvinder, altsaa ikke blot gøre det til et tvungen Ombud for Mænd, men ogsaa til et tvungen Ombud for Kvinder. Jeg tror, at et Vædringsforslag i den Retning vistnok vil vække ikke saa lidt Strid. Hvorledes Stillingen vil blive her i dette Ting, kan jeg jo ikke vide, da der kun er dette ene Medlem, der hidtil har ytret sig, men det vil vistnok vise sig, at der i det andet Ting vil være ikke saa lille Modstand mod det. Hvad i øvrigt de Bemærkninger angaa, som gik ud paa at tiltræde de Vædringer, der ere gjorte dels af Regeringen og dels af det andet Ting, skal jeg ikke opholde mig videre ved dem. Jeg ønsker kun at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til § 7. Denne § 7 har alle Tider været en noget uklar

Sag. Man maa jo fortolke den, saa godt man kan. Dette Udtryk „Børn, der af andre ere antagne som deres egne, uden dog at være adopterede“, staar allerede i Loven af 1888. Det er ikke noget nyt, der er kommet ind her, det staar allerede i Loven af 1888. Det har ikke givet Anledning til nogen faktisk Tvivl, i det mindste er der aldrig til Ministeriet indkommet nogen som helst Forespørgsel om, hvorledes denne Paragraf skulde forstaaes, eller deslige, saa man maa formodentlig have hjulpet sig dermed, som man kunde bedst. Jeg er tilbøjelig til at mene, at den vel maa forstaaes saaledes, at Folk maa siges at have antaget et Barn som deres eget, naar de helt og holdent paatage sig Omsorgen for Barnet, saaledes altsaa, at de ligesom have fritaget de virkelige Forældre fra at gøre noget i den Retning. Derimod er Barnet at anse som Plejebarn, saa længe de virkelige Forældre ere dem, der faktisk have Forældremyndigheden over Plejebarnet, altsaa ere dem, der bestemme, hvorvidt det skal blive hos disse Plejeforældre, eller om det skal sættes andetsteds hen og deslige. Ved dette Udtryk „antaget som deres egne uden dog at have adopteret dem“ mener jeg, at man maa tænke paa saadanne Forhold, hvor man har taget eet Barn til sig, saaledes at man har paataget sig helt og holdent at sørge for det ligesom for et Adoptivbarn, kun med den Forskel, at der ikke foreligger den legale Hjemmel, som ellers tilvejebringes gennem Adoptionsbevilling. Det antager jeg maa være Betydningen af dette Udtryk „at antage et Barn som sit eget uden dog at adoptere det“. — Hvad Paragraffens Mening angaar, kan der, efter Forhandlingerne i det andet Ting, vistnok ikke være nogen Tvivl om, at Meningen er, at Tilsynet ogsaa skal kunne udstrækkes til disse Børn, uagtet det hedder sig, at der ikke betales for dem. Dette er Meningen. Om det er lykkedes at udtrykke denne tydeligt nok, kan maaske være et andet Spørgsmaal. Men jeg kunde i det mindste ikke opfatte Diskussionen i det andet Ting anderledes, end at Meningen var den, at man vilde have Afgang til at udstrække Tilsynet til disse Børn, uagtet der foregaves, at der ikke blev betalt for dem, fordi det var vanskeligt at faa opløst, om et saadant Foregivende var sandt eller ikke, og fordi det var vanskeligt mod de paagældendes Benægtelse at bevise, at der blev betalt for dem. Hvis der derfor skulde tilføjes dette „der af andre ere antagne som deres egne“ Ordene: „uden Betaling“, saa tror jeg ikke, det vilde stemme overens med den Mening,